

A

14

„ААРХУС“, Дания

Клуб, основан през 1880 г. Шампион през 1955, 1956, 1957, 1960 и 1986, носител на купата през 1955, 1957, 1960, 1961, 1965, 1986, 1987, 1988, 1992 и 1996 г. Екип: бели фланелки, сини гащета, бели чорапи. Стадион „Аархус“ с 25 000 места.

АБАДЖИЕВ Стефан (Теко), България

Роден през 1934 г. Национал. Играе в „Левски“ от 1953 до 1968 г. Шампион през 1953, 1965 и 1968 г., носител на купата през 1956, 1957 и 1959 г. Има 254 мача и 36 гола в „А“ група. С 27 мача и 1 гол в националния отбор. През 1969 г. емигрира във ФРГ и играе във Втора Бундеслига. Завършива треньорска школа. Треньор на „Саарбрюкен“, „Валдхоф“ и др.

АБЕГЛЕН Андре (Трело), Швейцария

Роден на 7 март 1909 г., починал на 8 ноември 1944 г. Национал. Играе в „Ксамакс“ от 1923 до 1928 г., в „Кантонал“ от 1928 до 1930 г., в „Грасхопърс“ от 1930 до 1935 г., във френския „Сошо“ като играещ треньор от 1935 до 1938 г., в „Серает“ от 1938 до 1941 г., в „Шо дьо Фон“ от 1941 до 1944 г. Шампион през 1931, 1934 и 1941 г. Има 52 мача като национал и 30 гола в периода 1927–1943 г. Участник на СП през 1934 и 1938 г., като на СП-38 с головете си дава решаващ принос за победата на Швейцария над Германия.

АБЕГЛЕН Макс (Ксам), Швейцария

Роден на 11 април 1902 г., починал на 26 август 1970 г. Хоф. От 1918 до 1926 г. играе в „Кантонал“ и „Лозанспорт“, в „Грасхопърс“ от 1927 до 1939 г. Шампион през 1927, 1928, 1931, 1937 и 1939 г. Има 68 мача като национал и 33 гола в периода 1922–1938 г. Участник на СП през 1934 и 1938 г., както и на ОИ през 1924 г. (второ място) и 1928 г. С брат си Андре образуват една от най-успешните братски двойки за всички времена.

„АБЪРДИЙН“ Абърдийн, Шотландия

Клуб, основан през 1881 г., но през 1903 г. се обединява с всички футболни клубове в града и затова тази дата се смята за рождена. Основен принос в създаването му имат доцентите от Абърдийнския университет. Шампион през 1955, 1980, 1984 и 1985 г., носител на купата през 1947, 1970, 1982, 1983, 1984, 1986 и 1990 г. Носител на КНК през 1983 г. – 2:1 след продължения на финала срещу „Реал“ Мадрид в Гьотеборг. Отборът е наричан „Доновете“, а поизявени играчи са Стражин, Арчи-

балд, Макги, Маклейш, Треньори: Алекс Ферлохи, Али Маклауд, Уили Митър. Стадион „Питъри парк“ за 30 000 зрители. Екип: червени фланелки, бели гащета и червени чорапи. Участва в шампионата на страната от 1905 г., но в големи периоди е в сянката на грандовете „Рейндърс“ и „Селти克“ от Глазгоу.

АВАНТАЖ (фр. avantage)

Предимство, благоприятно положение, изгода. Във футбола означава принцип, според който съдията трябва да се въздържа от налагане на наказание с прекъсване на играта, когато е убеден, че с отказа от санкция ще даде предимство на отбора, срещу който е извършено нарушението. Подобен подход изисква творческо виждане, зряла преценка и такт при събитията на терена, за да не се накърнява естественият ритъм на състезанието.

„АВЕНИР“ Беген, Люксембург

Клуб, основан на 1 юни 1915 г. Шампион през 1969, 1982, 1984, 1986, 1993 и 1994 г., носител на купата през 1983, 1984, 1987, 1992, 1993 и 1994 г. Стадион: „Емиле-Мец-Теш“ с 8000 места. Екип: жълти фланелки и черни гащета. Няма никакви международни успехи.

АВРАМОВ Лъчезар, България

Роден през 1922 г. Един от учредителите на БСФС, председател на Републиканската секция по футбол от 1959 до 1961 г.

АВСТРАЛИЯ, Австралийски съюз

Държава, разположена на австралийския континент, остров Тасмания и др. острови. Има площ 7 682 300 кв. км, население 18 508 000

жители, столица Канбера. Футболната федерация е основана през 1961 г., член на ФИФА от 1963 г., на ОФ от 1966 г. Седалище – Сидни. Първенството продължава от март до октомври. Международни успехи: участник на ОИ-56. Участва на СП-74 при равносметка: 3 мача, 1 равенство, 2 загуби, 0–5 голова разлика. Носител на Купата на Океания през 1980 г. В квалификациите за СП-94 достига до *драфт*, отстъпвайки на *Аргентина* след 1:1 у дома и 0:1 в Буенос Айрес, а в квалификациите за СП-98 сценарият се повтаря, като в *драфта* отборът отстъпва на *Иран* след 1:1 в Техеран и 2:2 в Мелбърн. По-известни играчи: *Боснич*, Райли, Уилсън, Фарина, Видука. Известни клубове: „Сейнт Джордж“, „Полония“, „Ювентус“, „Вилхелмина“. Най-големи стадиони: „Сидни парк“ със 70 000 зрители, „Олимпик парк“ в Мелбърн с 98 000, „Пери Лейкс“ с 40 000, „Нешънъл атлетик“ в Канбера с 25 000. Екип на национали: жълто-зелени фланелки, зелени гащета, бели чорапи (резервни: зелени фланелки, бели гащета, зелени чорапи). Прозвище – „кенгуруратा“.

Австрия

Държава в Централна Европа с площ 83 850 кв. км и население 8 102 000 жители, столица Виена. Футболната федерация е основана през 1904 г., член на ФИФА от 1905 г., а на УЕФА от 1954 г. Международен дебют през 1902 г. срещу Унгария 5:0. Първи шампионат през 1927 г. – победител „Адмира Вакер“. Международни успехи: трето място на СП през 1954 г., четвърто място на СП-34, второ място на ОИ-36, юношески първенец на Европа през 1950 и 1957 г. Найдобрите години са краят на 20-те и началото на 30-те, когато е ерата на прочутия „Вундертим“ със Синделар, Хиден, Сати, Нюи, Смистик и др. Известна е школата „ниска виенска“, отличаваща се с технична игра с ниска топка и бързи, скоростни пасове. Участва на СП-34 (четвърто място), СП-54 (трето място), СП-58, СП-78 (втора фаза), СП-82, СП-90 и СП-98 при равносметка: 29 мача, 12 победи, 4 равенства, 13 загуби, 43–47 голова разлика. Последното участие на СП е през 1998 г. във Франция, където отборът отпада още в предварителната група след 1:1 с Кампун, 1:1 с Чили и 1:2 с Италия. По-известни играчи: Синделар, Хиден, Овирж, Ханти, Хапел, Консигия, Кранкът, Прохазка, Паул, Яи, Шандър, Пойнтер, Херцог. Големи треньори: Хуго Майсъл, Ернст Хапел. Известни клубове: „Австрия“, „Ратио“ и „Адмира“ от Виена, а ФК „Виена“ е най-старият, „Сваровски – Тирол“ от Инсбрук, ЛАСК от Линц и „Дърм“ от Грац. Най-голяма победа – 9:0 срещу Малта през 1977 г., най-голямо поражение – 1:11 от Англия през 1908 г. Стадиони: „Ернст Хапел стадион“ (бивш „Пратерщадион“) за 71 000 зрители, „Залшбургер“ и „Линцерщадион“ с по 22 000. Екип на националите: бели фланелки, черни гащета, черни чорапи (резервни: червени фланелки, бели гащета, червени чорапи).

*Австрийският „Вундертим“
през 30-те години*

Хиден, Сати, Нюи, Смистик и др. Известна е школата „ниска виенска“, отличаваща се с технична игра с ниска топка и бързи, скоростни пасове. Участва на СП-34 (четвърто място), СП-54 (трето място), СП-58, СП-78 (втора фаза), СП-82, СП-90 и СП-98 при равносметка: 29 мача, 12 победи, 4 равенства, 13 загуби, 43–47 голова разлика. Последното участие на СП е през 1998 г. във Франция, където отборът отпада още в предварителната група след 1:1 с Кампун, 1:1 с Чили и 1:2 с Италия. По-известни играчи: Синделар, Хиден, Овирж, Ханти, Хапел, Консигия, Кранкът, Прохазка, Паул, Яи, Шандър, Пойнтер, Херцог. Големи треньори: Хуго Майсъл, Ернст Хапел. Известни клубове: „Австрия“, „Ратио“ и „Адмира“ от Виена, а ФК „Виена“ е най-старият, „Сваровски – Тирол“ от Инсбрук, ЛАСК от Линц и „Дърм“ от Грац. Най-голяма победа – 9:0 срещу Малта през 1977 г., най-голямо поражение – 1:11 от Англия през 1908 г. Стадиони: „Ернст Хапел стадион“ (бивш „Пратерщадион“) за 71 000 зрители, „Залшбургер“ и „Линцерщадион“ с по 22 000. Екип на националите: бели фланелки, черни гащета, черни чорапи (резервни: червени фланелки, бели гащета, червени чорапи).

дион“ с по 22 000. Екип на националите: бели фланелки, черни гащета, черни чорапи (резервни: червени фланелки, бели гащета, червени чорапи).

АВТОГОЛ

Вкарване на топката в собствената врата, най-често при неуместна намеса, неточно боравене с топката или след неволно действие.

„А“ ГРУПА

Наименование на най-представителната формация отбори в дадена страна, които след изиграването на матовете от първенството изльчват шампиона. У нас през сезона 2000–2001 г. носи името Висша група, а в различните държави има различни имена (Германия – „бундеслига“, Англия – „премиършип“, Италия – „серия А“, Испания – „примера дивисион“, и др.).

АГУАШ Жозе душ Сантуш, Португалия

Роден на 9 ноември 1931 г. в Луанда, Ангола. Атакуващ халф. Играе в „Бенфика“ от 1950 до 1963 г. и във

ФК „Виена“ през 1963–1964 г. Пет пъти *шампион* и седем пъти носител на купата, четири пъти е *голмайстор* на първенството. Като *капитан* на „Бенфика“ вдига *КМ* през 1961 и 1962 г. Има 30 мача като национал в периода 1952–1963 г. По-късно е *тренер*.

АДАМЕЦ Йозеф, Чехословакия

Роден е на 26 февруари 1942 г. Атакуващ *халф*. Играе за „Върбове“ от 1954 до 1958 г., „Спартак“ Търнава от 1958 до 1961 и от 1966 до 1977 г., „Дукла“ Прага от 1961 до 1963 г., „Слован“ Братислава от 1963 до 1966 г., „Слован“ Виена от 1977 до 1980 г. като играещ *тренер*. *Шампион* през 1962, 1963, 1968, 1969, 1971, 1972 и 1973 г., носител на купата през 1961, 1967, 1971 и 1975 г. Полуфиналист за КЕШ през 1969 г. Има 383 мача и 170 гола в периода 1959 – 1976 г., *голмайстор* през 1967 г. с 21 гола, 1968 – 18, 1970 – 16, 1971 – 16 заедно с *Нехад*. Има 44 мача като национал и 14 гола в периода 1960–1974 г. Участник на СП-62 (второ място) и СП-70. Дебют на 30 октомври 1960 г. в Прага срещу *Холандия* 4:0, последен *мач* на 26 септември 1973 г. в Глазгоу срещу *Швейцария* 1:2. По-късно *тренер* в „Спартак“ Търнава, „Слован“ Виена и „Дукла“ Банска Бистрица. Той е първият футболист, който отбелязва три гола на *Бразилия* в един *мач* – през 1968 г. в Братислава. Един от най-результатните стрелци на страната.

АДАМСТони, Англия

Роден е на 10 октомври 1966 г. Централен *защитник* на „Арсенал“ от 1986 г. и негов *капитан*. *Шампион* през 1989, 1991 и 1998 г., носител на купата през 1993 и 1998 г. Носител на КНК през 1994 г., финалист в същия *турнир* през 1995 г. Има 66

мача (*капитан* 13 пъти) и 5 гола в националния отбор, където дебютира през 1987 г. срещу *Испания*, последен *мач* на 7 октомври 2000 г. срещу *Германия* 0:1 в Лондон. Участва на ЕП-88, по-късно е освободен поради слаба форма, но от 1992 г. отново е в тима. Участник на ЕП-96 (полуфинал), СП-98 (осминафинал) и ЕП-2000. Една от най-скандалните личности в английския *футбол*. Името му фигурира в полицейските хроники за сбивания в нощи клубове или за шофиране в нетрезво състояние. Повежда борба срещу пагубното въздействие на алкохола. Играе отлично с глава.

АДВОКААТДик, Холандия

Роден на 27 септември 1947 г. Играе в „Ден Хааг“, „Рода“, „Чикаго Стинг“, „Спартак“ Ротердам, „Берхем“ и „Утрехт“. *Тренер* на „Пинакер“ от 1973 до 1984 г., помощник-тренер на националния отбор от 1984 до 1987 г., „Хаарлем“ от 1987 до 1989 г., „Маастрихт“ от 1989 до 1991 г., „Дордрехт“ през 1991 г., помощник-тренер на националите от началото на 1992 г., а от 25 юни 1992 г. до 14 декември 1994 г. е *тренер* на националния отбор (четвъртфинал на СП-94), „Айндховен“ от 1994 до 1998 г., „Глазгоу Рейндъксърс“ от 1998 г.

АДЕМИР Маркес, Бразилия

Роден е на 8 ноември 1922 г. в Ресифе, починал на 11 май 1996 г. в Рио де Жанейро. Атакуващ *халф*. Играе в „Спорг“ Ресифе, във „Васко да Гама“ от 1942 до 1946 г. и от 1948 до 1956 г., във „Флуминенсе“ от 1946 до 1948 г. В националния отбор има 39 мача и 32 гола в периода 1945–1953 г. Дебютира на 21 януари 1945 г. срещу *Колумбия* 3:0 в Сантяго, последен *мач* на 15 март 1953 г. срещу *Уругвай* 1:0 в Лима. Втори в света на СП-50 в *Бразилия*,

Адемир

като става *голмайстор* на първенството с 9 гола, а атакуващата тройка *Зизиньо* – *Адемир* – *Жаир* всява смут в противниковите защити. Участва и на СП-38. Отличен техник и *голмайстор*, един от първите в *Бразилия*, който прилага „двойно подаване“. По-късно е *тренер* на „Флуминенсе“ и „Васко да Гама“.

„АДИДАС“

Световноизвестна фирма за спортни артикули, основана от германец Адолф Даслер. През 1920 г. той произвежда първите спортни обувки и това поставя началото на производството на спортна екипировка. Конченят „Адидас“ е открит официално през 1948 г. и първоначално в него работят 47 души. Официалният знак на марката са трите успоредни ивици. Дебютът на фирмата е на ОИ-28 г., а в следващите години около 80 процента от участниците в най-големите световни спортни форуми са екипирани с „Адидас“. Първите футболни обувки „Адидас“ се появяват през 1929 г., а от СП-58 почти всички отбори прибягват до услугите на фирмата. След смъртта на Ади Даслер ръководството на фирмата е поето от съпругата му Кати, а от 1984 г. – от сина му Хорст Даслер. Седалището е в германския град Херцогенхаузен. Днес в концерна работят 11 000 души, а продукцията се изнася в 160 страни.

„АДМИРА“ Виена, Австрия

Клуб, основан през 1905 г. През 1970 г. се обединява с Вакер (основан през 1908 г., шампион през 1947 г.) и приема името „Адмира Вакер“. През 30-те години е един от най-добрите европейски отбори – осем пъти шампион и пет пъти носител на купата, финалист за Средноевропейската купа през 1934 г. Играе на стадион „Адмира плац“ за 20 000 зрители.

АЕК Атина, Гърция

Клуб, основан през 1924 г. Пълното му име е „Атлетики Еносис Константинополеос“. Шампион през 1939, 1940, 1963, 1968, 1971, 1978, 1979, 1989, 1992, 1993 и 1994 г., носител на купата през 1932, 1949, 1950, 1956, 1964, 1966, 1978, 1983, 1996, 1997 и 2000 г. По-известни играчи: Папайори, Хр. Бонев, Аврамидис, Кефалидис, Манолас, М. Папаз. Известни треньори: Златко Чайковски, Яцек Гмок, Хелмут Сенекович, Бранко Станкович, Душан Байевич. Екип: жълти фланелки, черни гащета, жълти чорапи. Стадион: „АЕК“ за 35 000 зрители.

„АЗ–67“ Алкмаар, Холандия

Клуб, основан през 1967 г. от обединяването на „Алкмаар–54“ и „Занастрек“. Шампион през 1981 г., носител на купата през 1978, 1981 и 1982 г. Финалист за Купата на УЕФА, като на финала отстъпва на английския „Инсън“ след 0:3 като гост и 4:2 у дома, а преди това в турнира елиминира българския „Левски“ с 1:1 в София и 5:0 в Алкмаар. Известни играчи: Кист и Метгод. Треньори: Георг Кеслер. Стадион: „АЗ“ за 25 000 зрители. Екип: червени фланелки и бели гащета. Един от най-младите клубове, който достига върха на славата си в периода 1978–1982 г. После попада в сянка-

та на „Аякс“, „Фейенорд“ и „Айндховен“.

АЗЕЙРБАДЖАН

Държава в Средна Азия с излаз на Каспийско море. Площ 86 600 кв. км и население 7 535 000 жители. Футболната федерация е основана през 1993 г., член на ФИФА от 1994 г. След получаване на независимостта азерите дебютират на големата сцена в квалификациите за ЕП-96. Въпреки че са азиатска държава, са допуснати до участие в европейските турнири.

АЗИАТСКИ ИГРИ

Организират се от 1949 г. веднъж на четири години в различни страни на континента. От 1951 г. се включват и футболни състезания. Играе се в предварителни групи и финален турнир. Първият победител през 1951 г. е Иран.

АЗИАТСКО ПЪРВЕНСТВО

Официалният футболен шампионат на най-многолодния континент. Води началото си от 1956 г., като се организира на всеки четири години. Първият турнир се провежда през 1956 г. в Хонконг, а победител е Корея. През 1960 г. турнирът се провежда в Корея, като победител е Корея, през 1964 г. – в Израел, победител Израел, през 1968 г. – в Иран, победител Иран, през 1972 г. – в Тайланд, Иран – Корея 2:1, през 1976 г. – в Иран, Иран – Кувейт 1:0, през 1980 г. – в Кувейт, Кувейт – Корея 3:0, през 1984 г. – в Сингапур, Саудитска Арабия – Китай 2:0, през 1988 г. – в Катар, Саудитска Арабия – Корея 4:3 след дузпи, 0:0 в редовното време и след продължение, през 1992 г. – в Япония, Япония – Саудитска Арабия 1:0, през 1996 г. – в ОАЕ, Саудитска Арабия – ОАЕ

4:2 след дузпи, в редовното време и след продължение 0:0, през 2000 г. – в Либия, Япония – Саудитска Арабия 1:0.

АИК Стокхолм, Швеция

Клуб, основан през 1891 г. АИК е съкращение от „Алмана Идротсклубен“. Един от най-добрите шведски отбори преди Втората световна война – осем пъти шампион и три пъти носител на купата. Известни играчи: Хамрин, Бергмарк. Стадион „Росунда“ за 52 000 зрители.

АЙЕР Луи, Швейцария

Роден е на 28 октомври 1865 г., починал на 2 септември 1916 г. Футболен деец. Работи като учител в родния си град Веве, после идва в България и преподава в Лом, Силистра и Русе. Като учител по гимнастика в Лом провежда занятия по игра с топка, пренесена от него от Швейцария. Един от учредителите на футбола у нас. Загива на фронта през Първата световна война. Неговото име носят улици в Лом и стадион в Силистра.

„АЙНДХОВЕН“ Айндховен, Холандия

Клуб, основан на 31 август 1913 г. от Жерар и Антон Филипс. Шампион през 1929, 1935, 1951, 1963, 1975, 1976, 1978, 1986, 1987, 1988, 1989, 1991, 1992, 1997 и 2000 г., носител на купата през 1950, 1974, 1976, 1988,

Емблемата на „Айндховен“

Отборът на „Айнтрахт“ – носител на КЕШ през 1988 г.

18

1989, 1990 и 1996 г. Носител на **ДЛ** през 1988 г. и на **Купата на УЕФА** през 1978 г. По-известни играчи: Рене и Вито ван дер Керкхоф, Брандс, Едхром, Ларси, Гертес, Гуит, Ван Брюкелен, Р. Куман, Ромарио, Кифт. Треньори: Кees Рийверс, Гус Хидник. Стадион: „Филипс спортивен парк“ за 27 000 зрители. Екип: червено-бели раирани фланелки и бели гащета. Клубът е собственост на концерна „Филипс“. Дълго време е в сянката на „Аякс“ и „Фейеноорд“.

„АЙНТРАХТ“ Брауншвайг, Германия

Клуб, основан на 15 декември 1895 г. Шампион през 1967 г. Един от основателите на **Бундеслигата** през 1963 г., но често „прескача“ и до Втора дивизия. По-известни играчи: Брайтнер, Б. Дьорфел, Франке, Герцдорф. Треньори: Бранко Зебец, Александър Ристич. Стадион „Айнтрахт“ за 35 000 зрители. Екип: жълти фланелки и сини гащета.

„АЙНТРАХТ“ Франкфурт, Германия

Клуб, основан на 6 март 1899 г. Един от учредителите на **Бундеслигата** през 1963 г. Шампион през 1959 г., финалист за КЕШ през 1960 г., носител на купата през 1974, 1975, 1981 и 1988 г. Носител на **Купата на УЕФА** през 1980 г. Известни играчи: Грабовски, Холценбайн, Пацай, Би Кун Чи, Йебах, П. Хубчев. Треньори: Зебец, Раущ, Топмълер. Стадион: „Валдщадион“ за 62 000 зрители. Екип: червено-черни раирани фланелки и черни гащета.

„АКАДЕМИК“ Свищов, България

Маринов, И. Реджев. Треньори: И. Панев, П. Петков, Я. Гелов, П. Шагров. Стадион: „Академик“ за 20 000 зрители. Екип: светлосини фланелки, бели гащета.

„АКАДЕМИК“ София, България

Клуб, основан през 1947 г. като студентско физкултурно дружество. Най-големи успехи: 3-о място в „А“ група през 1950 и 1976 г., финалист за купата през 1951 г., носител на **Балканската купа** през 1974 г., световен студентски **чемпион** през 1974 г. През 1976 г. за **Купата на УЕФА** отстранява „Славия“ Прага след 0:2 и 3:0 след продължение и трудно отстъпва на „Милан“ след 4:3 и 0:2, а през 1981 г. в същия турнир е отстранен от „Кайзерслаутерн“ с 0:1 и 1:2. В „А“ група има 474 мача – 157 победи, 131 равни, 186 загуби и голова разлика 570–625. Известни играчи: В. Спасов, Ив. Димитров, Ив. Въцов, Мл. Василев, Ил. Чалев, Б. Ангелов. Треньори: Вл. Крамаренко, Д. Роев, Ив. Колев. Най-много участия – Ил. Чалев 213, голмайстор – Мл. Василев с 68 гола. Стадион: „Академик“ за 15 000 зрители. Екип: изцяло небесносиньо.

АКИМОВ Анатолий, СССР

Роден през 1915 г., починал през 1984 г. Вратар в „Тръохгорная ма-нуфактура“, „Дуката“ и „Промко-операция“ от 1931 до 1934 г., в „Спартак“ Москва от 1935 до 1937 г. и от 1939 до 1943 г., в „Динамо“ Москва през 1938 г., в „Торпедо“ Москва от 1944 до 1948 и през 1951–1952 г., във ВВС от 1949 до 1951 г. Шампион през 1936 и 1939 г., носител на купата през 1939 г. Има 191 шампионатни мача. Един от най-добрите вратари в историята на съветския футбол. Гостува в България със „Спартак“ през 1940 г. и с „Торпедо“ през 1945 г. Автор на книгата

„Записки на вратаря“. Тренър и методист.

„АКРАНЕС“, Исландия

Клуб, основан през 1946 г. Шмитон през 1951, 1953, 1954, 1957, 1958, 1960, 1970, 1974, 1975, 1977, 1983, 1984, 1992, 1993, 1994 и 1995 г., носител на купата през 1978, 1982, 1983, 1984, 1986, 1987 и 1993 г. Известни играчи: Сигурдссон, Гудмондсон. Треньори: Хелд, Кристиансон. Стадион: „Сокър“ за 10 000 зрители. Екип: жълти фланелки, черни гащета, жълти чорапи.

АЛАДЖОВ Никола, България

Роден през 1930 г. Състезател, треньор. Играе през периода 1943–1956 г. в „Тича“ Варна, „Спартак“ Пазарджик, „Академик“ София, „Локомотив“ Пловдив и „Спартак“ Пловдив. Главен асистент в катедра „Футбол“ при ВИФ „Г. Димитров“. Треньор на ВИФ и „Академик“ София между 1957 и 1970 г. Председател на учебно-методичния съвет при БФФ от 1970 до 1973 г. и председател на Съвета за деца и юноши при БФФ от 1973 до 1977 г. Заслужил треньор – 1974 г., международен треньор на УДА – 1975 г.

АЛАДЖОВ Стефан, България

Роден на 18 октомври 1947 г. в София. Защитник. Играе в „Спартак“ София от 1960 до 1963 г., в „Сливен“ от 1964 до 1966 г., в „Левски“ София от 1967 до 1981 г. (364 мача) и в „ЖСК – „Спартак“ Варна през 1981–1982 г. Шмитон през 1968, 1970, 1974, 1977, 1979 г., носител на купата през 1970, 1971, 1976, 1977, 1979 г. Има 30 мача в „А“ отбора, 1 в „Б“, 9 в младежкия и 7 в юношеския. Участва на СП-70 в Мехико. Футболист № 1 на България за 1970 г. Заслужил майстор на спорта – 1973

г. Завършил ВИФ – специалност „Футбол“. Футболист със сигурна игра в зона и спортсменско поведение. Работи като треньор в детскo-юношеската школа на „Левски“.

АЛБАНИЯ

Държава на Балканския полуостров с площ 28 748 кв. км и население 3 249 000 жители, столица Тирана. Футболната федерация е основана през 1932 г., член на ФИФА от 1932 г. и на УДА от 1954 г. Успехи: Балкански шампион през 1946 г., Балкански младежки първенец през 1978 и 1981 г., през 1970 г. „Партизани“ печели БКК. Първи шампионат през 1947 г. – шампион е „Динамо“. Първа международна среща на националния отбор – през 1946 г. срещу Югославия 2:3. Известни отбори: „Партизани“, „Динамо“, „17 нъндори“, „Влаズния“. Известни играчи: Бегея, Качи, Бачи, Вата, Ракли, Кале, Буши, Хаджи. Най-големи стадиони: „Кемал Стадион“ за 24 000 и „Динамо“ за 21 000 зрители в Тирана, в Шкодра и Влора за по 15 000 зрители. Екип на националите: червени фланелки, черни гащета, червени чорапи (резервни: изцяло в бяло). Футболът в страната се отличава с твърда и силова игра, без особени международни успехи.

Станин Аладжов

АЛБЕРТ Флориан, Унгария

Надалег. Роден на 15 септември 1941 г. Играе във „Ференциварош“ от 1952 до 1975 г., където има 537 мача. Стартът му в големия футбол е на юношеския турнир на УДА през 1959 г. в България. Шмитон през 1963, 1964, 1967 и 1968 г., носител на купата през 1972 г. Футболист № 1 в Унгария през 1966 и 1967 г. Има 350 мача и 258 гола в първенството, най-добър стрелец през 1960, 1961 и 1965 г. В националния отбор има 75 мача и 33 гола, трето място на ОИ през 1960 г. и на ЕП през 1964 г., участник на СП през 1962 и 1966 г. Там прави своя дебют на 28 юни 1959 г. в Будапеща срещу Швеция 3:2, а последния ми играе на 29 май 1974 г. в Секешфехервар срещу Югославия 3:2. Носител на Купата на панаирните градове през 1965 г. Футболист № 1 на Европа през 1967 г., включен в отбора на ФИФА за мача с Бразилия през 1968 г. и автор на единствения гол за сборния тим. Универсален играч с добра техника, бърз, майстор на извеждащи подавания и сам голмайстор. Между 1978 и 1980 г. е треньор на саудитския „Ал Ахли“ и националния отбор на Либия. След края на кариерата си е спортен журналист и технически директор на „Ференциварош“.

Флориан Алберт

АЛБЕРТИНИ Деметрио, Италия

Роден на 23 август 1971 г. Хиф. Играе в „Падуа“, „Милан“ от 1992 г. Шампион през 1993, 1994, 1996 и 1999 г. Носител на КП през 1994 г., финалист за КП през 1993 и 1995 г. В националния отбор има 71 мача и 2 гола, където дебютира на 21 декември 1991 г. срещу Кипър 2:0. Участва на СП-94 (второ място), СП-98 (четвъртфинал), както и на ЕП-96 и ЕП-2000 (второ място). Маневрен, покрива голям периметър в средата на терена.

АЛБЕРТОЗИ Енрико, Италия

Роден на 2 ноември 1939 г. Вратар. Играе в „Ла Спекия“ от 1950 до 1958 г., „Фиорентина“ от 1958 до 1968 г., „Каляри“ от 1968 до 1974 г. и „Милан“ от 1974 до 1979 г. Шампион през 1970 и 1979 г., носител на купата през 1961, 1966 и 1977 г. Носител на КК през 1961 г. Има 525 мача в карьората и 34 мача в скуадра адзура. Там дебютира на 15 юни 1961 г. във Флоренция срещу Аржентина 4:1, а последния си мач играе на 21 юни 1972 г. срещу България в София 1:1. Участник на СП през 1962, 1966, 1970 и 1974 г., като през 1970 г. е втори в света. През 1980 г. е един от потърпевшите в аферата с „Черното тото“.

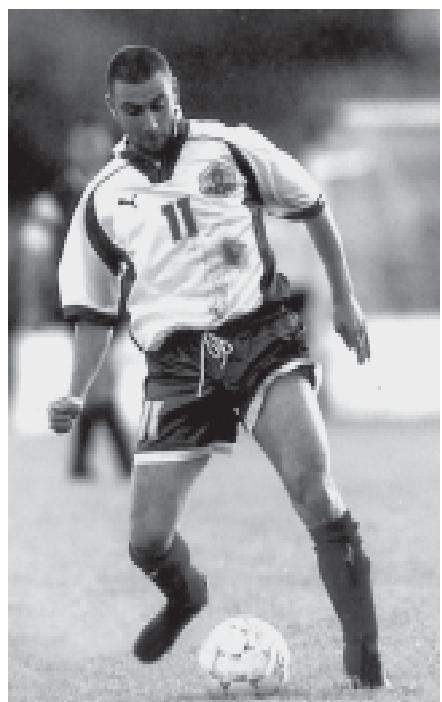
АЛДЕВ Любомир, България

Роден през 1916 г., починал през 1994 г. Вратар. Играе в „Левски“ от 1934 до 1948 г. Шампион през 1937, 1942, 1946 и 1947 г., носител на купата през 1942 и 1947 г. Има 69 мача за първенство и 1 в националния отбор. Нисък на ръст, но с изключителна пъргавина и смелост. От 1965 г. до смъртта си е активен деятели във ФК „Левски“.

АЛЕКСАНДРОВ Александър, България

Роден на 19 януари 1975 г. в Пловдив. Хиф. До 1997 г. играе в „Марица“ Пловдив, а от 1997 до 2000 г. в „Левски“, от 2001 г. в „Коджаели“. Шампион през 2000 г., носител на купата през 1998 и 2000 г. Футболист № 1 на България за 1999 г. Играта му се отличава с добра техника, фантазия и импровизация, стигащи до шоу за публиката. Впечатлява дори италианските специалисти в мачовете с „Ювентус“ за Купата на УЕФА. Дебютира в националния отбор на 10 октомври 1999 г. в европейска квалификация срещу Локсембург 3:0 в София.

Александър Александров

АЛЕКСАНДРОВ Атанас, България

Роден на 2 април 1952 г. нападател. Играе в „Славия“ от 1970 до 1982 г. Носител на купата през 1975 г. Има 317 мача (рекорд за „Славия“) и 59 гола в „А“ група. Бързо и експлозивно крило със силен и рязък удар.

АЛЕКСАНДРОВ Борислав, България

Роден на 18 февруари 1946 г. в София. Футболен съдия. Ръководи срещи в „А“ група от 1980 г. и има 138 мача, включително и три дербита „Левски“ – ЦСКА. От 1983 г. е международен съдия на ФИФА, като е ръководил мачове от квалификациите за СП-90. Има 58 международни мача. Заема ръководни постове в съдийската комисия на ФС, лектор на ФИФА.

АЛЕКСАНДРОВ Петър, България

Роден на 7 декември 1962 г. в Карлово. Като нападател играе в „Славия“ от 1982 до 1989 г., от 1989 до

1991 г. в белгийския „Кортрайк“, от 1991 г. в швейцарските „Аарау“, „Ксамакс“, „Люцерн“ и „Баден“. През 1993 г. става шампион на Швейцария с „Аарау“ и е определен за един от най-добрите играчи в първенството. Част от сезона 1993 – 1994 г. играе в „Левски“ и става шампион и носител на купата през 1994 г. Има 173 мача и 100 гола в „А“ група, както и 23 мача и 5 гола в „А“ отбора. Участник на СП-94 (четвърто място). Дебютира като национал на 10 септември 1986 г. срещу Шотландия в Глазгоу 0:0. Мощен нападател и отличен реализатор, като действа еднакво добре с двета крака и с глава. Тренър на швейцарския „Кютиген“.

АЛЕСАНКОХосе Рамон, Испания

Роден на 19 май 1956 г. в Баракалдо. Защитник на „Атлетик“ Билбао до 1981 г., а от 1981 до 1993 г. е в „Барселона“. Шампион през 1985, 1991, 1992 и 1993 г. Носител на КП през 1992 г., на КК през 1982 и 1989 г. и на Суперкупата на Европа през

1993 г. Има 34 мача в националния отбор. Боец на терена.

АЛЖИР

Държава в Северозападна Африка, площ 2 381 700 кв. км, население 29 467 000 жители, столица Алжир. Футболната федерация е основана през 1962 г., член на ФИФА от 1963 г., а на КФ от 1964 г. Успехи: участник на СП-82 в Испания, където прави сензация с победата над ФРГ с 2:1, въпреки че не се класира за втория кръг. Участва на СП-82 и СП-86 при равносметка: 6 мача, 2 победи, 1 равенство, 3 загуби, 6–10 голомахова разлика. Шампион на Средиземноморските игри през 1975 г. Шампион на Африка през 1990 г., вицешампион през 1980 г. и бронзов медалист през 1984 и 1988 г., юношески първенец на континента през 1979 г. Първа международна среща с България през 1963 г. – 2:3. На клубно равнище „Мулудия“ печели КАП през 1976 г., а „Жънес“ през 1981 г., „Маад“ е финалист за НК през 1978 г. Известни играчи: Мадиф, Белуми, Меклуфи, Зидане, Мансури, Куриши, Далеб, Бенарбия. Известни клубове: „Белкур“, „Мулудия“, „Жънес“, „Шамия“. Най-големи стадиони: „Олимпийски“ в Агадир за 80 000 зрители, „19 юни 1965“ в Оран за 40 000, „Омниспорт“ в Константин за 30 000. Екип: зелени фланелки, бели гащета, червени чорапи (резерви: изцяло в бяло). Футболът в страната е въведен от френските колонизатори още в края на XIX век и се развива под влияние на френския стил с типичната технична и комбинативна игра и стремеж към зрелищност.

„АЛИАНСА“ Лима, Перу

Клуб, основан през 1901 г. Шампион през 1927, 1928, 1931, 1932, 1933, 1952, 1954, 1955, 1960, 1962, 1963,

1965, 1972, 1975, 1977, 1978, 1997 и 1998 г. Известни играчи: Кубиляс, Сали, Байлон, Леон, Виля, Валдивиесо. Треньори: Хорхе Луис Пинто. Използва „Естадио Насионал“ в Лима за 50 000 зрители, както и стадион „Алианса“. Екип: синьо-бели фланелки, сини гащета. Най-популярният отбор в Перу.

„АЛИ САМИ ЙЕН“

Стадион в Истанбул, Турция. На него играе мачовете си отборът на „Галатасарай“. С капацитет за 30 000 зрители, този стадион се превръща във вулкан, когато играе тимът от „Галата“. На него през 1993 г. след 0:0 „Манчестър Юнайтед“ е елиминиран (първият мач завършва 3:3), а през 1999 г. с 3:2 преклони глава дори „Милан“, като с това е отбелоязано началото на победния триумф на тима в Купата на УЕФА.

АЛКОК Чарлс Уилям, Англия

Роден през 1847 г., починал през 1907 г. Футболист, функционер, журналист. Една от най-значимите фигури в зората на съвременния футбол. Един от основоположниците на английския ФК „Форест“ през 1859 г., както и на Английската футболна асоциация през 1863 г. Помага при подготовката на първите официални правила по футбол. Когато през 1864 г. „Форест“ запада, той го реорганизира във ФК „Уондърърс“ и става негов капитан. Като десен защитник на тима печели с него Купата на Англия през 1872 г. Има един мач като английски национал на 6 март 1875 г. срещу Шотландия 2:2 на лондонския стадион „Кенсингтън Овал“ и бележи гол. Новатор в тактиката на играта. „Башата на международния футбол“, както го наричат, от 1869 г. започва да издава годишника

„Футбол“. Инициатор на първия международен мач в историята между Шотландия и Англия на 30 ноември 1872 г. в Глазго 0:0. От 1887 до 1895 г. е секретар на футболната асоциация, а до смъртта си е неин вицепрезидент.

АЛЕМАНДИ Луиджи, Италия

Роден на 13 юли 1903 г., починал на 16 май 1959 г. Защитник. Играе в „Ювентус“ от 1915 до 1928 г., в „Интер“ (тогава „Амброзиана“) от 1928 до 1934 г., в „Рома“ от 1934 до 1941 г. Шампион през 1926 и 1930 г. Има 24 мача в скадра адзура между 1925 и 1936 г., като девет пъти е и капитан. Дебютира като национал на 4 ноември 1925 г. срещу Югославия 2:1 в Падуа, а последен мач изиграва на 13 декември 1936 г. срещу Чехословакия 2:0 в Генуа. Участва на СП-34 в Италия и печели световната купа.

АЛФОС Клаус, Германия

Роден на 5 декември 1956 г. Нападател. Играе в „Дюселдорф“ от 1970 до 1975 г., във „Фортуна“ Дюселдорф от 1975 до 1981 г., в „Кьолн“, „Марселия“, „Бордо“ и „Вердер“. Има 313 мача в Бундеслигата със 145 гола. Голмайстор през 1979 г. с 22 гола и през 1985 г. с 26 гола. Носител на НК през 1992 г., като той е главният герой във финала срещу „Монако“ 2:0 в Лисабон. Има 47 мача и 15 гола в националния отбор. Там дебютира на 11 октомври 1978 г. в Прага срещу Чехословакия 4:3. Европейски шампион през 1980 г. и голмайстор на турнира с 3 гола – хеттрик в мача срещу Холандия, завършил 3:2. Участник на ЕП-84, сребърен медал на СП-86. Отличава се с реализаторско умение.

АЛПИЙСКА КУПА

Учредена през 1960 г. отначало за италиански и швейцарски отбори, а по-късно се включват тимове от Франция и Швейцария. Играе се през лятото с цел да се подгответът състезателите за новия сезон. Системата често се сменя. В първите два турнира за победител се обявява Италия, отборите на която събират най-много точки. От 1972 г. италиански отбори не участват.

АЛТАФИНИ Жозе (Мацола), Бразилия, Италия

Роден на 24 юли 1938 г. в Пирасикаба. Нападател. Играе в „Пирасикаба“, „Палмейрас“ от 1953 до 1958 г., „Милан“ от 1958 до 1965 г., „Наполи“ от 1965 до 1972 г., „Ювентус“ от 1972 до 1976 г. и в швейцарския „Киасо“ през 1979 г. Шампион през 1959, 1962, 1972, 1973, 1975 и 1976 г. Носител на КП през 1963 г. с „Милан“, финалист за КП през 1973 г. с „Ювентус“. Отбелязал е 216 гола. В националния отбор на Бразилия има 19 мача и 6 гола, като е световен шампион през 1958 г. Дебютира на 16 юни 1957 г. срещу Португалия 3:0 в Сан Пауло, последен мач – на 19 юни 1958 г. срещу Англия 1:0 по време на СП в Швеция, където е известен под името Мира. През 1959 г. получава италианско поданство и на 15 октомври 1961 г. дебютира в скуадра адзура в Тел Авив срещу Израел 4:2. С националната фланелка на Италия изиграва 6 мача и вкарва 5 гола, като участва и на СП-62 в Чили. Притеежава добра техника и нюх към гола. Един от най-добрите стрелци в калъчо за всички времена.

АЛТОБЕЛИ Алесандро, Италия

Роден на 28 ноември 1955 г. в Сонино. Нападател. Играе в „Латина“

през сезона 1973–1974 г., „Бреша“ от 1974 до 1977 г., в „Интер“ от 1977 г. В калъчо има 250 мача и 100 гола. Дебютира в скуадра адзура на 18 юни 1980 г. срещу Белгия 0:0 в Рим по време на ЕП, като в националния тим има 42 мача и 17 гола. Световен шампион през 1982 г. в Испания, като вкарва третия гол на финала срещу Германия 3:1. Участва и на СП-86 в Мексико (осминафинал).

АМАНСИО Амаро Варела, Испания

Роден на 17 октомври 1939 г. в Ла Коруня. Нападател. Играе в „Ла Коруня“ от 1958 до 1962 г. и „Реал“ Мадрид от 1962 до 1977 г. Шампион през 1963, 1964, 1965, 1967, 1968, 1969, 1972 и 1977 г., носител на купата през 1970, 1974 и 1975 г. Голмайстор през 1969 и 1970 г. Носител на КП през 1966 г., като вкарва първия гол за „Реал“ във финала срещу „Партизан“ 2:1 в Брюксел. Има 43 мача и 11 гола в националния отбор, където дебютира на 25 ноември 1962 г. срещу Румъния 1:3 в Букурещ, а изиграва последния си двубой на 13 февруари 1974 г. срещу Югославия 0:1 във Франкфурт в мн брик за СП-74. Европейски шампион през 1964 г., участник на СП-66. През 1968 г. е включен в отбора на ФИФА за мача с Бразилия 1:2. Бърз и техничен нападател с реализаторски умения.

АМАРИЛДО Амаро Тавариш да Силвейра, Бразилия

Роден на 29 юли 1940 г. в Кампос. Нападател. Играе във „Фламенго“ от 1956 до 1959 г., „Ботафого“ от 1959 до 1963 г., „Милан“ от 1963 до 1967 г., „Фиорентина“ от 1967 до 1969 г., „Рома“ от 1969 до 1973 г., „Васко да Гама“ през сезона 1973–1974 г. С „Милан“ е носител на КП

през 1963 г. и носител на купата през 1967 г., а с „Фиорентина“ е шампион през 1969 г. Има 19 мача и 8 гола в националния отбор, в който дебютира на 24 юни 1961 г. срещу Параизаи 4:0 в Сан Пауло, а последния си мач изиграва на 29 май 1963 г. срещу Израел 5:0 в Тел Авив. Един от героите на СП-62 в Чили, като успешно замества контузения Пеле и отбелязва изравнителния гол в победния финал срещу Чехословакия 3:1. Бърз, пробивен, с добра техника, бележи голове от трудни положения, наричан „Белия Пеле“. След 1974 г. работи като треньор в Италия и Тунис.

АМАТЬОР (фр. amateur)

Футболист, за когото футболът не е професия, а по-скоро е игра за собствено удоволствие. В първенствата за аматюри играчите участват по собствено желание и в свободното си от работа време. Тъй като по времето на социализма у нас професионалният футбол е забранен, играчите от „А“ група на теория бяха аматюри, но на практика футболът става тяхна професия, тъй като се водят на отчет към различни предприятия, откъдето са получавали и месечно то си възнаграждение.

АМОКАЧИ Даниел, Нигерия

Роден на 30 декември 1972 г. Нападател. До 1989 г. играе в „Рейндърс Бийс Кафима“, от 1989 до 1994 г. в „Брокс“, където печели купата през 1992 г., от 1994 до 1997 г. е в „Евертън“, където също печели купата през 1995 г. Играе в „Бешихчи“ от 1997 до 2000 г., „Манчестър сити“ от 2000 г., „Йоникос“ от лятото на същата година. С националния отбор участва на СП-94 и СП-98, както и на ОИ-96, където става олимпийски шампион. Първенец на Африка през 1994 г.

АМОРГилермо, Испания

Роден на 4 декември 1967 г. в Бенидорм Хаф. Играе в „Барселона“ от 1988 до 1998 г., „Фиорентина“ от 1998 до 2000 г., „Виляреал“ от 2000 г. Шампион през 1991, 1992, 1993, 1994, 1998 и 1999 г. Носител на КЛ през 1992 г. и на Суперкупата на Европа през 1992 г. Финалист за КЛ през 1994 г. С националния отбор дебютира през 1990 г. срещу Чехословакия. Участва на СП-94 (четвъртфинал), ЕП-96 (четвъртфинал) и СП-98.

АМОРОСМануел, Франция

Роден на 1 февруари 1962 г. в Ним. Защитник. Играе в „Монако“ от 1977 до 1989 г., от 1989 до 1993 г. – в „Марселия“, после в „Лион“. Шампион през 1982 г., носител на купата през 1985 г. Има 395 мача в първенството. Пет пъти шампион и носител на КЛ през 1993 г. В националния отбор има 83 мача (дебют на 23 февруари 1982 г. в Париж срещу Италия 2:0), европейски шампион през 1984 г., участник на СП-82 (четвърто място) и на СП-86 (трето място).

АНАНИЕВАнтонио, България

Роден на 8 май 1965 г. в София. Вратар. Играе в „Славия“ от 1975 до 1990 г., в „Енерги“ и „Кемниц“ Германия, „Локомотив“ София и ЦСКА. Има 245 мача в „А“ група и 6 мача в националния отбор, където дебютира на 29 октомври 1986 г. срещу Тунис 3:3.

АНАСТАЗИПиетро, Италия

Роден на 7 април 1948 г. в Катания. Защитник. Играе в „Масимиани“ от 1964 до 1966 г., „Варезе“ от 1966 до 1968 г., „Ювентус“ от 1968 до 1976 г. и в „Интер“ от 1976 до 1978

г. Има 336 мача и 118 гола. В националния отбор има 25 мача и 8 гола. Дебютира на 8 юни 1968 г. срещу Югославия 1:1 в Рим в първия финал на ЕП, а два дни по-късно в повторния финал бележи единия от двета победни гола за титлата на Европа – 2:0. Последен мач с екипа на „адзурите“ на 26 октомври 1975 г. срещу Пънха 0:0 във Варшава в европейска квалификация. Европейски шампион през 1968 г. и участник на СП-74. Един от изявените голмайстори в като то.

АНАСТОПУЛОСНикос, Гърция

Роден на 12 май 1958 г. в Пирея. Защитник. Играе в „Етникос“ през сезона 1973–1974 г., „Панионос“ от 1975 до 1980 г. и 1988–1989 г., „Олимпикос“ от 1980 до 1987 г. и 1989 до 1991 г., „Авелино“ през 1987–1988 г. Шампион през 1981, 1982, 1983 и 1987 г., носител на купата през 1979 и 1981 г. В националния отбор има 51 мача и 17 гола. Дебютира на 21 март 1979 г. срещу Румъния 0:3 в Букурещ. Участник на ЕП-80. Футболист на годината в Гърция през 1979, 1981 и 1983 г. Висок, силен физически, играе отлично с глава. Един от най-добрите голмайстори в началото на 80-те години – №1 в Гърция през 1980, 1981, 1982, 1984 и 1985 г.

АНГЕЛОВБорис, България

Роден на 22 декември 1947 г. в Благоевград. Защитник. Играе в „Лирий“ Благоевград от 1966 до 1968 г., „Локомотив“ София през 1968 до 1969 и от 1972 до 1973 г., ЖКСлавия“ през 1969–1970 г., „Академик“ София през 1970–1971 и от 1974 до 1978 г., „Алпине“ Австрия през 1978–1979 г. Има 273 мача в „А група“ и 54 мача в Австрия. С 22 мача в „А отбора“ на България. Тренер на младежкия национален

отбор. Начело на „А“ отбора на България от 1988 до 1989 г. Тренер на „Берое“, „Локомотив“ София, „Пирин“.

АНГЕЛОВВенцислав, България

Роден през 1918 г. Състезател, треньор, деятел. Играе в „Левски“ Русе през 1937 и 1938 г., в „Партизан“ Ямбол през 1945 и 1946 г., а като студент в Унгария през 1939 и 1940 г. – в БЕАЦ Будапеща. Завърши физкултурен институт в Унгария. Тренер на ВИФ, „Академик“ София и „Лъсков“ Ямбол през 1970 г., когато отборът влиза в „А“ група. Изтъкнат педагог, професор, преподавател в Държавната треньорска школа след 1948 г. Автор на около 120 труда по теория, методика и практика на футбола, на 15 учебници и помагала по футбол.

АНГЕЛОВЛюбен, България

Роден на 1 декември 1949 г. в София. Съдия по футбол, като преди това е играл в Смолян, „Сливен“ и в „Б“ група. Има 100 ръководени мача в „А“ група, като 4 пъти е свирил в дербито „Левски“ – ЦСКА. Има 40 международни мача, които включват квалификации за ЕП и СП, както и срещи от европейските турнири. Заедно със своя брат близнак Любомир Спасов е един от най-авторитетните български съдии в края на 80-те и началото на 90-те години.

АНГЕЛОВЛюбомир (Старото), България

Роден през 1912 г., починал през 1984 г. Състезател, треньор. Като нападател играе в софийските клубове „Тигър“, „Шипка“, „Атлетик“, „Софийска слава“, „АС-23“ и „Чавдар“. С „АС-23“ е шампион през 1931 г. Общо има 111 мача със 104 гола. В периода 1931–1940 г. има 44